

enstemmige Betænkning fra 1860 med Konferentsraad Madvig som Ordfører, hvori det siges: „Opmaalet slutter sig ene til Ydelsen in natura som det, der skal høde paa Sædens Svinden; det, der er den egentlige Ydelse og skal omsættes til Penge, er en almindelig Lønde godt og forsvareligt Korn.“

N. Andersen: Det, der den Gang blev udtalt, er ikke blevet til Lov, og det er tvivlsomt, om de Herrer i Kraft af denne Udtalelse kunne sætte deres Lovforslag igjennem.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Nasmussen: Jeg vil tillade mig at foreslå dette Lovforslag henviset til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Holm.) Maa jeg tillade mig at fraraade dette Forslag; jeg tror, at Sagen her er saa ofte debatteret, at den ikke behøver at overgives til noget Udvalg; men jeg antager, at det ærede Medlem kan finde Leilighed til ved anden Behandling at faae de Ændringsforslag frem, han maatte ønske stillede.

Nasmussen: Jeg antager ikke, at et Udvalg vil medføre nogensomhelst Forsinkelse, det vil snarere fremme Sagen, og jeg fastholder derfor mit Forslag.

N. Andersen: Ogsaa jeg tillader mig at fraraade Nedsættelsen af et Udvalg. Jeg slutter mig i den Henseende til den ærede Forslagsstiller, fordi jeg tror, at Sagen har været saa tidt behandlet her i Thinget, at det ikke kan føre til noget nyttigt Resultat at nedsætte et Udvalg; det vil kun forsinke Sagen. Skal man vente at faae den gennemført i denne Samling, er det vistnok rigtigst, som jeg før bemærkede, at den snarest gaar over til det andet Thing.

Nasmussen: Jeg vil blot bemærke, at det ikke er saa mange Maanedes siden, at Sagen var for her i Thinget, den Gang nedsatte man et Udvalg paa 11 Medlemmer, og da var der Ingen, som modsatte sig det. Det vilde være forunderligt, om Sagen nu var saa vidt fremmet, at man nu mere end den Gang kunde undvære et Udvalg, og jeg tror, at Udvalget er lige saa nødvendigt nu som den Gang. Jeg fastholder derfor mit Forslag.

Høgsbro: Jeg tillod mig netop forrige Gang at udtale mig mod Udvalg, men ganske vist, inden Forslaget herom blev stillet. Da Forslaget blev stillet af den daværende Ordfører for Forslagsstillerne, fandt jeg ikke Anledning til at træde op imod det. Det er en gammel Skik i den Slags Sager at følge Forslagsstilleren, og da han nu foreslaar, at der ikke skal være noget Udvalg, vil jeg ogsaa følge ham og stemme mod et Udvalg. Jeg har jo tidligere haft Del i alle disse forskellige Udvalg og veed, at Sagen der er bleven drøftet fra alle Sider saa omhyggelig, som det har været muligt, og det Forslag, her foreligger, er Resultatet af de tidligere Forhandlinger, saa at, hvis vi nu igen skulde optage Sagen, tror jeg slet ikke, at det kan lykkes os at føre noget Andet igjennem; men i alt Fald staar det de enkelte Medlemmer frit for ved at gennemgaa de tidligere Forhandlinger at bringe hvilke Forslag frem de ville, som maaste ikke ere fremkomne her og stille dem til 2den Behandling; de ville finde et tilstrækkelig rigt Materiale for sig.

Nasmussen: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at der ogsaa er kommet til nu siden sidst, at her er mange nye Medlemmer i Thinget, og for dem var det maaste ogsaa godt, at Sagen kom i Udvalg.

Berg: Forslagsstillerne ere jo nu, saa vidt jeg veed, de samme som forrige Gang. (Stemmer: Nei!) Ja, jeg kan ikke negte, at jeg betragter dem som omtrent de samme. Det er det samme Firma, og derfor kunde jeg have lyst til at vide, hvilke vigtige Grunde der er til, medens der forrige Gang fra Forslagsstillerens Side blev foreslaaet Nedsættelse af et Udvalg, denne Gang, efter at vi have faaet et Folkething i en noget forandret Skikkelse, ikke at nedsætte Udvalg. Selvfølgelig, da det er fraraadet saavel af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) som af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) vide vi jo, at Nedsættelsen af et Udvalg bliver forfattet; men vi kunne derfor lige godt raade til, at man følger Forslagsstillerens eget Initiativ fra tidligere Tid og nedsætter et Udvalg om Sagen. Jeg synes nok, at der er adskillige Spørgsmaal, som vi endnu kunde søge at komme til Enighed om, inden Sagen gik videre. Anvisning paa Landstinget og Haab om at faae det til at forandre Lovforslaget i Retning af, hvad der ligger Forslagsstillerne og os imellem i denne Sag, er ikke saa ønskelig. Kunde vi løse den haardeste Knude her, saa at Loven bliver borte med det Samme, det vil sige gaar heldig igjennem, vil det være meget bedre. Ganste vil jeg ikke tiltræde den Opsættelse, at man i den Henseende skal følge Forslagsstillerne. Man kan meget vel byde sig for et Dulle fra en Forslagsstiller om enten at se sit Forslag